

Zákony, nařízení, výnosy.

Péče o osoby, odkázané na veř. pomoc a ochranu.

Zákon ze dne 30. června 1921, č. 256, o ochraně dětí v cizí péči a dětí nemanželských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Ministr sociální péče se zmocňuje, aby, nedotýkaje se jiných zákonných ustanovení, nařízením určil:

1. že mohou býti děti do 14 let dány a přijaty do cizí péče (ošetřovanci, schovanci), po případě i dále v ní ponechány a podrženy jen s odvolatelným povolením orgánu k tomu ustanoveného;

2. jak se má dozíratí na výše uvedené děti, jakož i na děti nemanželské do 14 let v péči vlastních rodičů a jak děti ty míti v patrnosti;

3. které osoby jsou způsobilé býti dozorcí dětí v cizí péči a dětí nemanželských;

4. kdo tyto osoby jmenuje;

5. jaké odvolací právo přísluší pěstounům a rodičům proti dozorčím osobám.

§ 2. Osoby, pověřené dozorem na děti v cizí péči a na děti nemanželské, mají právo za tím účelem prohlížeti byty pěstounů nebo rodičů, místnosti dětem k pobytu určené, jakož i děti samy, a žádati na pěstounech, rodičích a členech jejich domácnosti, aby jim podle pravdy podávali vysvětlení o poměrech dětí, o jejich umístění, výživě, ošetřování a výchově, jakož i aby děti jim, nebo lékaři jimi označenému na určitém místě pravidelně předváděli. Děti do dvou roků je nutno předváděti lékaři ve lhůtách dozorčí (soubou stanovených).

Soudy poručenské a jiné příslušné úřady jsou povinny v mezích své pravomoci zjednatí touto oprávnění osob dozorčích podle potřeby průchod.

§ 3. a) Kdo dítě své do cizí péče dá nebo cizí dítě do své péče přijme bez předepsaného povolení, nebo

b) kdo v péči té dítě ponechá nebo podrží, ač dané mu povolení bylo odvoláno nebo pozbylo již platnosti, aniž o ně znovu zažádal, jakož i

c) kdo podmínek v povolení obsažených nedbá,

d) kdo poruší povinnosti, uložené jemu podle § 2., odst. 1., tohoto zákona,

e) kdo opomene hlásiti, co bude nařízeno ku provádění tohoto zákona, a kdo při tomto hlášení nebo při vysvětlení dávaném osobám dozorčím učiní vědomě údaje nesprávné,

trestán bude, pokud to není trestný čin, který dlužno trestati podle zákona trestního, pro přestupek politickými správami první stolice pokutou do 1000 korun nebo vězením do 1 měsíce. Spojiti pokuty s trestem na svobodě je přípustno. Zamění-li se nedobytná pokuta v trest vězení, nesmí převyšovati sazby pro ně stanovené.

§ 4. Orgány správy autonomní jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 5. Všechna právní jednání, podání, listiny a protokoly, jichž je třeba ku provádění tohoto zákona, jsou osvobozeny od kolků a poplatků přímých.

§ 6. Tento zákon nabývá účinnosti dnem prohlášení.

§ 7. Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl, dohodna se se súčasnými ministry.

(Vyhlášen v částce 63. Sb. z. a n. dne 4. srpna 1921.)

Ochrana dělnická.

Zákon ze dne 1. července 1921, č. 262, kterým se zavádí placená dovolená pro dělníky při dolování na vyhrazené nerosty.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Dělníci a dělnice, zaměstnaní při hornictví na vyhrazené nerosty (§ 3 ob. hor. zák.) a jeho vedlejších závodech (§ 131 ob. hor. zák.) mají po jednorocní nepřetržitě služební době při hornictví v revíru (§ 2) nárok na závodem placenou dovolenou, jejíž roční doba se vyměřuje takto:

při služební době	dovolená
a) aspoň 1 rok až včetně 5 let	5 dnů
b) od 5 do 10 let	7 „
c) od 10 do 15 let	10 „
d) přes 15 let	12 „

Neděle a svátky, připadající do dovolené, počítají se do ní a platí se za ně.

§ 2. Hornické revíry (viz §§ 1, 3, 8) rozhodné pro dobu dovolené jsou: 1. Pražsko-slánský, obsahující okrsky revírních báňských úřadů v Praze a Slaném; 2. Teplicko-mostecko-chomutovský, obsahující okrsky revírních báňských úřadů v Teplicích, Mostě a Chomutově; 3. Karlovarský; 4. Kutnohorský; 5. Plzeňský; 6. Budějovický; 7. Brněnský a 8. Mor. Ostravský stejnojmenných báňských úřadů; 9. Slovensko a 10. Podkarpatská Rus.

§ 3. Podmínkou pro udělení dovolené jest, že horník v době, která zakládá jeho nárok na dovolenou, stále a správně propracovával směny. Vojenská služba a nemoc čítá se do služební doby, započítatelné pro výměru dovolené. Kdo přestoupí ze služby u jednoho závodu k závodu jinému, nepřerušuje předepsané doby služební, pokud mezi jeho výstupem z práce hornické (§ 1) a opětným vstupem do ní neuplynulo více než 14 dnů, jde-li o práci v tomže revíru, a 21 dnů, jde-li o práci v revíru jiném.

§ 4. Směny, které byly v roce, v němž dovolená se uděluje, před její nastoupením neoprávněně zanedbány, odečtou se od doby dovolené v tomto roce; směny, které byly po dovolené neoprávněně zameškány, odečtou se od dovolené v roce příštím neb v příštích letech, a to bez náhrady.

O zameškaných směnách buďtež v každém závodě vedeny přesné záznamy, z nichž musí býti zřejmý počet zameškaných směn, jakož i učiněná neb opomenutá omluva. O zanedbaných směnách, jež mají býti odečteny z doby dovolené, rozhoduje každý měsíc závodní rada spolu se závodní správou dle § 2, bod 4., prov. nař. k zákonu o závodních a revírních radách ze dne 13. července 1920, č. 434 Sb. z. a n. Seznam takto určených směn se vyvěsí v zápisně každý měsíc.

Z rozhodnutí lze se odvolati k rozhodčímu soudu hornickému.

Dal-li dělník výpověď nebo byl propuštěn na základě výpovědi z práce má nárok na placenou dovolenou, pokud tato spadá do výpovědní doby.